

DeMorgen | Magazine

Tom Jones

Al decennia de originele seksbom. Interview met een onverwoestbaar idool.

Mode

Suzy Menkes kijkt naar de vervlechting tussen mode en de digitale wereld.

Wellness

De Veluwe in Nederland verrast met sauna's, Van Goghs en natuur.

Polarized

Het polaroid-tijdperk is ten einde. De Belgische fotograaf Marc Lagrange legt in zijn boek 'Polarized' de glamour tussen modellen en deze verdwenen kunstvorm bloot.

BANANA SPLIT

Een fashionshoot met juwelen in the picture en een mengeling van banana split en coke op het menu.

Marc Lagrange
the magic of Polaroid

Ultieme ode aan het model

Het oeuvre van fotograaf Marc Lagrange is één lange lofzang op de schoonheid van de vrouw, maar zijn laatste publicatie *Polarized* is tegelijk een ode aan de ten dode opgeschreven polaroid. 'De magie van de onthulling van de polaroidfoto tijdens een shoot en de interactie die daardoor ontstaat met het model is uniek', zegt Lagrange tijdens een interview in zijn Antwerpse studio.

DOOR ERIC BRACKE

COVER

Het Belgische topmodel Ingrid Parewijk staat op de cover van Lagranges nieuwste boek.

Een van de covers, want er zijn verschillende versies in omloop.

Polarized is een langwerpig boek met drie verschillende covers. Als je het beschuttende vel wegtrekt, zie je pas welk coverbeeld, op polaroidformaat van 20 bij 25 cm, tevoorschijn komt. Op mijn exemplaar verschijnt het prachtige ebbenhouten portret van Aline. Marc Lagrange heeft Aline in een winkel ontmoet en haar aangesproken over haar fotogenieke gezicht. Hij wist haar te overtuigen om in zijn studio te poseren. Ze is ook niet het enige zwarte model in zijn boek. Zou dat met zijn geboorteland te maken kunnen hebben? "Misschien", zegt de 52-jarige fotograaf, "al heb ik geen herinneringen aan mijn eerste vier levensjaren in Congo. En zwarte vrouwen zijn sowieso prachtig, het licht dat speelt op de donkere huid is pure schoonheid."

Lagrange was als kind al visueel ingesteld. Met twaalf begon hij te fotograferen, maar na zijn studies ging hij als technisch ingenieur bij energiebedrijf Ebes aan de slag. "In mijn vrije tijd fotografeerde ik tafereel die ik op straat zag, een beetje naar het voorbeeld van Henri Cartier-Bresson." Maar het was zijn ex-schoonbroer, een toenmalig topmodel, die hem op weg zou zetten naar zijn latere carrière. Lagrange ging hem in zijn studentenkot in Gent fotograferen en het resultaat bleef in het wereldje niet onopgemerkt. "Daarna ging ik met het toenmalige *Flair*-model Nathalie Strubbe testfoto's maken op het platteland. Van het een kwam het ander en na een tijd maakte ik portretreeksen van vrouwen voor vrouwenbladen. Ik werkte toen nog altijd bij Ebes, maar rond mijn dertigste vond ik dat het tijd was om van mijn leven iets te maken. Ik zei mijn werk op en ging voluit voor de fotografie. Commerciële opdrachten zoals voor C&A garandeerden me in de beginjaren een basisinkomen."

In de Belgische magazines komen we uw foto's zelden tegen. Hoe komt dat?

"Ik ben vrij snel gestopt om voor Belgische bladen te werken. Ik kon niet genoeg mijn eigen ding doen. Publiceren in bladen vind ik leuk als het een soort verlenging van je visitekaartje kan zijn. Maar als ik me in een

SNOW WHITE

Een van de weinige foto's met mannen. 'De meeste mannen op de foto zijn vrienden van mij', zegt Lagrange, 'zoals de acteur Gene Bervoets, mijn kapper, en een bevriende advocaat.'

keurslijf moet wringen, doe ik het liever niet. En voor het geld hoef je het ook niet te doen want wat ze bij ons betalen is peanuts. In de modiefotografie krijg je makkelijker carte blanche en je legt er contacten die nuttig kunnen zijn voor het vrije werk."

MACROSCOPISCH VERGROOT

De titel van uw zopas verschenen boek verwijst naar het unieke procedé dat inmiddels door het Amerikaanse bedrijf Polaroid is afgevoerd. Wat is er zo bijzonder aan die grote bak met polaroidplaten?

"Tijdens de shoot is de onthulling van de eerste polaroidfoto altijd pure magie. Iedereen die op de set aanwezig is, komt er omheen staan. Vaak is die eerste foto erop of eronder. Dat geeft veel adrenaline en, als het beeld geslaagd is, een wauw-effect. Natuurlijk kun je bij digitale fotografie ook meteen resultaten zien, maar het is toch niet hetzelfde. Polaroid heb je niet helemaal in de hand, maar de resulterende materie en de textuur vind ik magnifiek. Als de foto daarna wordt ingescand en macroscopisch wordt ver-

groot, zijn de vezels duidelijker zichtbaar. Met Photoshop worden die dan wel weer een beetje verdoezeld, maar ik verberg de structuur nooit helemaal. Mensen

Tijdens de shoot is de onthulling van de eerste polaroidfoto altijd pure magie. Iedereen die op de set aanwezig is, komt er omheen staan

snappen dat niet altijd. Zo belde een Nederlandse galerie eens om te zeggen dat de verf van mijn foto's uitgelopen was. Pardon?! Leg maar eens uit dat die chemie het net mooi maakt, dat het erbij hoort."

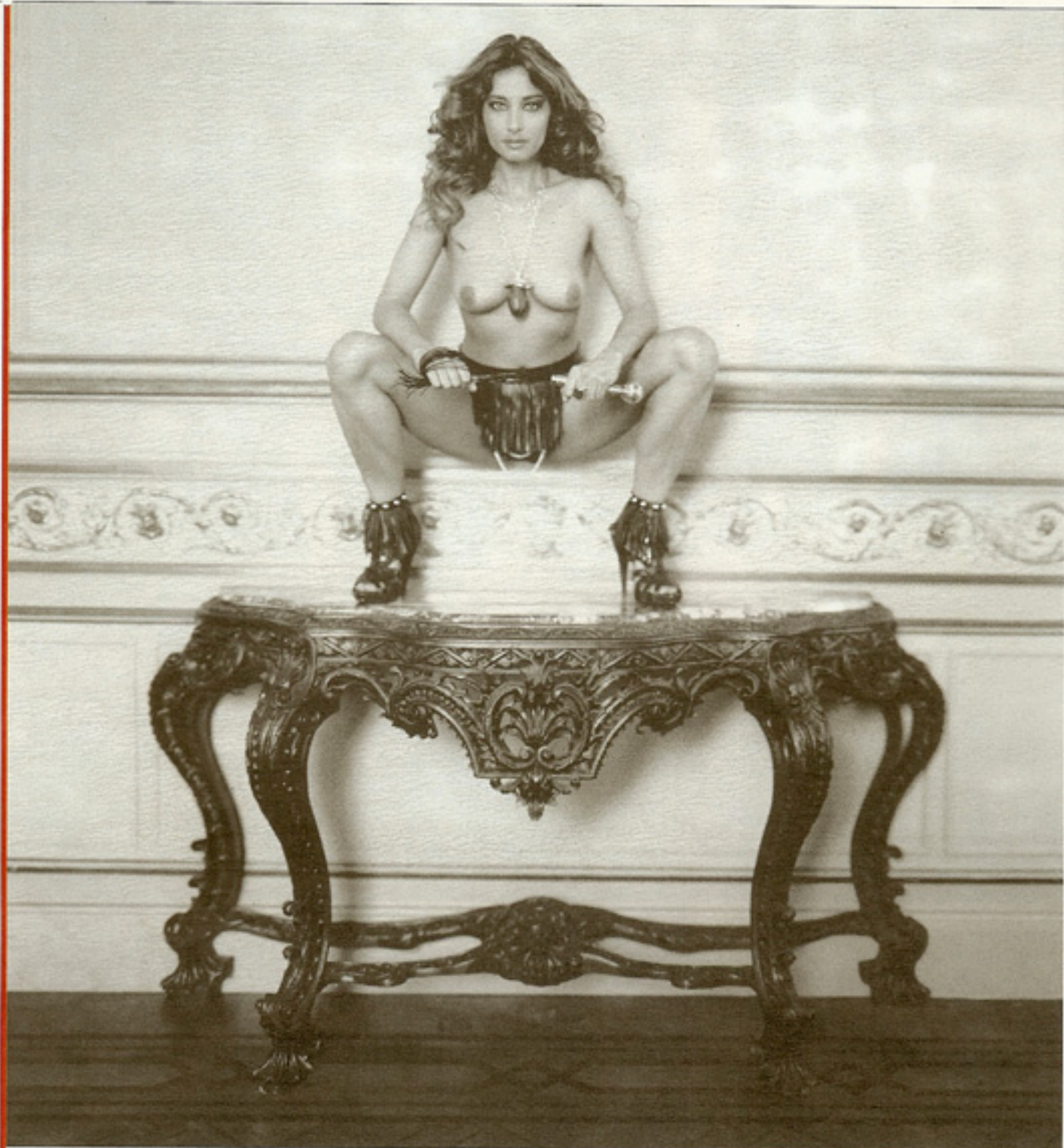
De weinige foto's met mannen, zoals 'Snow White' en 'Banana Split', ogen

heel erg filmisch. Hoe cast je zo'n maffiacan zoals in 'Snow White'?

"De meesten zijn mensen met wie ik bevriend ben, zoals de acteur Gene Bervoets, mijn kapper, een bevriende advocaat en een paar modellen. Ik ga trouwens een soortgelijke maffia-enscenering maken voor een reclamecampagne van Chivas Regal. Ik zou er ook graag Toots Thielemans bij hebben zodat je in het beeld drie generaties kan herkennen. En naast Gene Bervoets hoop ik de acteurs Koen De Bouw en Wim Opbrouck te kunnen strikken. De locatie is de cigar lounge van de Brusselse Belga Queen die is ingericht door Antoine Pinto. Daar zijn we nu volop mee bezig."

Waar hebt u de vrouwelijke modellen gevonden voor dit boek?

"Veel van mijn modellen heb ik toevallig ontmoet. Soms krijg ik ook wel tips van agenten die intussen weten welk soort modellen ik zoek. Welk soort modellen dat is? Een goed model is iemand die zich durft te geven. Iemand die me door de aanblik alleen al kan inspireren. Ik zoek tijdens het fotograferen altijd een sterk oogcontact. ▶

STERKE BLIK 'Een goed model is iemand die zich durft te geven, iemand die me door de aanblik alleen al kan inspireren. Ik zoek tijdens het fotograferen altijd een sterk oogcontact. De ogen zijn heel belangrijk voor mij', zegt Lagrange.

► De ogen zijn heel belangrijk voor mij. Als ik iemand bij de eerste ontmoeting in de ogen kijk, weet ik meestal of het zal klikken. Ik ben als een jazzmuzikant: op het moment van de shoot improviseer ik rond het basisidee. Goede modellen gaan ook mee in het improviseren. Ook met danseressen, zoals Lisbeth Gruwez die bij Fabre heeft gedanst en nu haar eigen compagnie heeft, werk ik graag. Lisbeth is een dame met ballen, zij gaat er helemaal voor. Met die mensen werken is puur amusement, die staan voor alles open. Het is een andere soort schoonheid."

Er staan in uw boek ook foto's van het bekende model Elise Crombez. Hoe was het om met haar te werken?

"Ongeloflijk, zelfs als je staat te slapen op de set heb je nog goed materiaal. Elise is niet die verblindende schoonheid bij de eerste aanblik, maar de minste beweging die ze uitvoert, levert andere expressies en andere beelden op. Dat is fantastisch."

NAAKTE POKRETEN

De intimiteit die in de studio tussen fotograaf en model ontstaat, is vaak een thema in softpornofilms. Vindt

u die interactie ook opwindend?

"Er ontstaat inderdaad een bijzondere wisselwerking, maar opwindend is niet het juiste woord. Ik zou het liever een stimulerende interactie noemen, een interactie waardoor je verborgen schoonheid zichtbaar kunt maken. Met sommige modellen werk ik jarenlang samen waardoor we sowieso al op dezelfde golflengte zitten. Zo heb ik de voorbije zes jaar veel met de Parijse Carole Congos samengewerkt. Als ze kan reist ze ook mee naar Afrika, waar ik nu met een langdurig project bezig ben. Ik fotografeer er vooral plaatselijke ►

TOEVALLIGE ONTMOETING Lagrange ontmoette het model Aline in een winkel, sprak haar aan over haar fotogenieke gezicht en wist haar te overtuigen om te poseren. Zijn boek opent met haar foto's.

► vrouwen en landschappen maar daarnaast wil ik ook Carole in die authentieke atmosfeer fotograferen. In de Brusselse Le Café Français Art Gallery loopt momenteel trouwens een expositie met alleen foto's van haar. De achteloze bezoekers zullen niet eens beseffen dat het telkens weer dezelfde vrouw is die in beeld komt."

U focust zelden op het naakte lichaam an sich. Meestal tooit of versiert u de vrouwen of u werkt een complete mise-en-scène uit...

"Dat klopt wel. Ik denk dat de invloed van mijn vriendin Saskia Dekkers, die styliste is, ook meespeelt. Zij is de vrouw achter mijn foto's. Doorgaans bekijken we vooraf samen iedere setting. Ze maakt ook juwelen en kledingstukken die we op de shooting gebruiken. Eigenlijk beschouw ik mijn naakten ook als portretten. Ik toon geen direct naakt, het gaat veeleer via een omweg."

De vrouw is altijd uw onderwerp geweest. Ziet u een evolutie in de manier waarop u haar in beeld brengt?

"Mmm... (lange stilte). De foto's uit de beginperiode zijn wel anders. Ik groei zelf ook mee, nietwaar. Het is op de een of andere manier verfijnder geworden en de beelden zijn rijker aan details. Tegelijk zijn ze ook doordachter dan in de beginjaren. Ik schiet er niet meer op los. Ik denk dat ik beter doseer dan vroeger. Dat komt natuurlijk door de ervaring waarop ik kan terugvallen. Ik heb een grotere background waardoor ik ook een breder register kan bespelen."

Hoe ziet uw ideale vrouwbeeld eruit? Als ik uw erotische foto's bekijk, lijkt u me geen groteborstenfan...

"Voluptueuze borsten vind ik inderdaad niet zo mooi, liever natuurlijke borstjes. Op basis van de foto's zou je kunnen zeggen dat ik meer van vrouwenkontjes hou dan van borsten. Maar er is natuurlijk

meer dan alleen het uiterlijk: passie, intelligentie en persoonlijkheid zijn voor mij ook heel belangrijk."

Zou u ook een soortgelijk boek over mannen kunnen maken?

"Nee, ik denk het niet. Het zou alleszins moeilijker voor me zijn. Ik heb vroeger wel de beelden gemaakt voor de aids campagne: grote kleuren polaroids van een heteropaar, lesbiennes en een scène met twee mannen. Ik heb er drie weken aan gewerkt. Er kwam veel suggestie en simulatie aan te pas zodat het soms leek alsof we hier een pornofilm aan het draaien waren, maar het was wel leuk. De scène

Ik ben snel gestopt om voor Belgische bladen te werken. Ik kon niet genoeg mijn eigen ding doen. Als ik me in een keurslijf moet wringen, doe ik het liever niet

met de twee mannen bleek achteraf erg geslaagd, maar ze heeft me wel de meeste moeite gekost. Die jongens zijn daarna trouwens samen een relatie begonnen. Onlangs kreeg ik de vraag van Sensoa om weer zoiets te doen met mannen. Ik heb getwijfeld, maar uiteindelijk nee gezegd. Het is een soort sensualiteit die ik niet aanvoel, de passie en de chemie die er bij het fotograferen van vrouwelijke modellen wel is, ontbreekt."

Wat wordt uw eerstvolgende boekproject?

"Wel, ik loop met een plan in mijn hoofd voor een boek 'Forty women about forty'. Ik krijg namelijk veel vragen van vrouwen die rond hun veertigste mooi gefotografeerd willen worden. Misschien moet ik dat iets algemener gaan bekijken en misschien ook wat sensueler, zo net op het randje. Voor de vrouwen is het een belangrijk moment in hun leven omdat ze het gevoel hebben dat ze emotioneel en fysiek op een keerpunt staan. Het moet toch fantastisch zijn om dat als fotograaf te kunnen vastleggen." ■

INFO Polarized van Marc Lagrange is uitgegeven bij Lucien. Foto's uit Polarized zijn tot 31 oktober te zien in Leonhard's Gallery, Leopoldstraat 45 te Antwerpen, www.leonhardsgallery.com. De expositie met foto's van Carole Congos loopt nog tot 21 november in Le Café Français Art Gallery, E. Allardstraat 43 te Brussel, www.lecafe-francais.be.